

EZOTERINĖ
MEILĖS IR SANTUOKOS
FILOSOFIJA

DION FORTUNE

EZOTERINĖ
MEILĖS IR SANTUOKOS
FILOSOFIJA

DION FORTUNE

Mijałba

UDK 173
Fo-231

Versta iš leidinio:
ESOTERIC PHILOSOPHY
OF LOVE AND MARRIAGE
(Paperback)
by Dion Fortune

Iš anglų kalbos vertė Laimutė Marija Žukauskienė

ISBN 978-9955-599-70-8

© Leidykla „Mijalba“, 2008

T U R I N Y S

I DALIS

<i>Sielų įsikūnijimo teorija</i>	5
Įvadas	7
Šiuolaikinės santuokos sąlygos	11
Materijos kilmė	15
Žmogaus kilmė	18
Žmogaus evoliucija	21
Septyni būties Planai	23
Septynplanis žmogus	26
Ezoterinė gyvybės ir mirties samprata	29
Evoliucija ir Iniciacija	32
Ezoterinė sekso samprata	35
Ezoterinė vyriško ir moteriško pradų samprata	38
Sąveika tarp pozityvaus ir negatyvaus nefizinuose Planuose	42
Poliškumas fiziniame Plane	54
Poliškumas organizmo viduje	56
Poliškumas grupės viduje	61
Ideali santuoka	64
Vienijimosi dėsniai kiekviename iš būties Planų	71
Ezoterinis mokymas apie sielas dvynes	76
Ryšių tarp sielų prigimtis	80

Kaip sielos randa savo porą	95
Ezoterinis mokymas apie santuoką	103
Ezoterinis požiūris į kūdikį	106
Ezoterinis mokymas apie nėštumo išvengimą ir abortus	111
Susilaikymas ir asketizmas	115

II DALIS

<i>Sielų įsikūnijimo praktika</i>	119
Įvadas	121
Susitikimas su daktaru Taverneriu	124
Žmogus, kuris ieškojo	127
Siela, kuri nenorėjo gimti	144

I D A L I S

*Sielu īsikūnījimo
teorija*

I V A D A S

Kiekviena tauta turi savo tradicinę slaptą išmintį, niekada viešai neskelbiamą, bet perduodamą iš lūpų į ausį ar raštu tiems, kurie yra verti šias žinias gauti. Tiesia ir nenutrūkstančia linija ši Tradicija veda mus į gilią senovę, ir kuo labiau artėjame prie jos ištakų, tuo daugiau įvairių tautų tradicijų susilieja į vientisą srautą.

Šioje knygoje bus kalbama apie ezoterinį* meilės ir sekso** suvokimą. Čia bus atskleista, kad fizinės meilės triumfas suteikia ne tik malonumą ar į save panašių gimdymo galimybę, bet pakyli į fizinių kūnų eterinių prototipų egzistavimo sferas, sukurdamas karminius ryšius, sujungiančius sielas daugeliui įsikūnijimų.

Ši knyga apie tai, kaip sielos susiranda savo partnerius.

* Ezoterinis (gr. *esoterikos* – vidinis, uždaras), slaptas, paslaptingas, prieinamas tik specialiai pasiruošus, t. y. saugomas, kad nepatektų į nemokšų rankas ir netaptų pavojingas jiems patiems bei aplinkiniams; priešybė – egzoterinis (gr. *exoterikos* – išorinis), skirtas visiems, prieinamas be specialaus pasiruošimo, populiarus (čia ir toliau vert. past.).

** Seksas (lot. *sexus* – lytis), visuma psichinių reakcijų, išgyvenimų, elgesio normų, susijusių su lytiniu potraukiu ir jo patenkinimu; lytiniai santykiai.

Iš jos skaitytojas sužinos apie praktinį ezoterinių mokymų taikymą, kiek tai įmanoma specialiai nepasiruošusiam ir nepriklausančiam kuriai nors iš okultinių* žinių paslaptis valdančių brolijų.

Tiems, kurie jau turi sukaupę ezoterinių mokslų žinių, taip pat pravers kai kurie paaiškinimai, nes šią sferą nušviečiančios žinomesnės knygos kaip susitarusios perspėja apie seksualinės magijos naudojimo bet kuria forma pavojus ir apšaukia ją juodąja magija.

Šiam teiginiui pritars kiekvienas, jau turintis tam tikros patirties šioje sferoje, ar bent sutiks su atitinkamais vienos iš šios galingos jėgos taikymo pusės keliais ir aspektais. Apie tai kalbėsime tam, kad perspėtume neatsargiuosius, linkusius viską patirti savo kailiu.

Vakarų okultistų požiūris prasilenkia su Rytų tradicija ir tuo jos pavidalu, koku jos žinios paplito pas mus: aukščiausi seksualinių jėgų aspektai pasireiškia kaip galingi regeneracijos faktoriai, jie visiškai atskirti nuo fizinės funkcijos ir priklauso išimtinai vien proto ir sielos sferai. Okultizmo klasikė E. Blavatskaja *Slaptojoje doktrinoje* (III t.) taip pasisako šiuo klausimu:

„Siekdamas tokių rezultatų kaip Gyvybės eliksyras, arba Filosofinis akmuo, ... alchemikas vyras negalėjo apsieiti be moters dvasinės pagalbos. Tačiau vargas tam alchemikui, kuris šią tiesą būtų suvokęs tiesiogiai, fizinio susijungimo prasme. Toks jėgų išniekinimas būtų virtęs juodąja magija ir jį sužlug-

* Okultizmas (lot. *occultus* – slaptas, paslaptingas) kaip mokslas apima labai platų psichologinių, fiziologinių, kosminių, fizinių, meta-fizinių ir dvasinių reiškinių spektrą. Okultistas yra tas, kuris studijuoja mokslus apie penkiais žmogaus pojūčiais nefiksuojamą bei fizinėmis akimis neregimą Gamtą ir stengiasi žinias panaudoti tiek savęs, tiek aplinkos pažinimui ir valdymui.

dės. Tikrieji senovės alchemikai pagalbai rinkdavosi brandžias, vyresnio amžiaus moteris ir vengdavo jaunų merginų, o jeigu kai kurie iš jų būdavo vedę, tai ištisus mėnesius iki ir po savo užsiėmimų su savo žmonomis elgdavosi kaip su seserimis.“

Nors Vakarų ir Rytų ezoterinių mokyklų mokymai praktiškai panašūs, jų išventintųjų paruošimo metodai iš esmės skiriasi, nes jie remiasi skirtingais energijų spektro skalės panaudojimo lygiais.

Rytų tradiciją maitina gausūs rašytiniai šaltiniai, ji išaugo kaip galingas medis, praturtinęs daugelio po juo išsikūrusių tautų gyvenimą. Ją vertina visi, net tie, kurie ją vos supranta. Vakarų tradicija per ilgus persekiojimo šimtmečius prarado praktiškai visus savo senuosius dokumentus, nors vis dar valdo Raktus nuo paslapčių Vartų ir gali juos atrakinti ieškantiems pažinimo.

Rytų ir Vakarų mokyklų požiūriai labiausiai nesutaria dėl tų gyvybės jėgų ir tų gyvenimo faktų, kuriuos mes vadiname jungtiniu terminu *seksas*.

Rytuose moteris vertinama kaip visais atžvilgiais mažiau išsivysčiusi būtybė už vyrą. Vakaruose, atvirkščiai, daugelis moterį įsivaizduoja kaip vyro įkvėpėją ir aukščiausių idealų saugotoją. Šiuo požiūriu skiriasi ir abiejų tradicijų ezoteriniai pažinimo metodai.

Rytų tradicija skiria labai mažai dėmesio moterų atsiskyrėlių intelekto ir dvasinių jėgų ugdymui, kad draugiškai įsileistų jas į vyrų užvaldytą aukštų siekių ir alinančių technikų sritį; o jeigu tokios technikos nenumato aukščiausių sekso aspektų, tai Rytų tradicija jo iš viso atsisako. Ji neranda moteriai vietos ezoteriniame rasės gyvenime, o Vakarų tradicijoje moteriai skiriama svarbi vieta, kaip ir politiniame ar socialiniame gyvenime. Kad ir kokios sąlygos vyrautų tautose, atskiriančiose savo moteris nuo visuomenės, bet sekso elemento, priklausančio

aukštesiems Vakarų tautų gyvenimo aspektams, ignoruoti neįmanoma.

Daugelis Rytų iniciatorių nesugebėdavo sėkmingai perteikti savo žinių ir patirčių vakariečiams mokiniams vien todėl, kad neįvertindavo šio elemento svarbos jų gyvenime. Aukštų tikslų vedini ir stengdamiesi nuoširdžiai pasidalinti savo tikrąja išmintimi, jie ne visada pajėgdavo suvokti vakarietiško mąstymo tipo žmones.

Pažadinti aukštesnieji energetiniai centrai* linkę funkcionuoti, t. y. atsiliepti į tą veiklos pobūdį ir psichikos modelį (Vakarų Spindulį), kuris suformavo Vakarų civilizacijos kūnų sandarą. Sumaištis prasideda tada, kai atsakoma suvokti skirtumus tarp Rytų ir Vakarų Spindulių bei tarp pačių kūnų specifikos.

Panašaus pobūdžio knygoje neįmanoma pateikti daug informacijos, bet jos, kaip rakto, be abejo, pakaks tiems, kurie jau turi panašios patirties.

Erotinis impulsas yra sakraliausias ir kosmiškiausias iš visų žmogaus turimų. Todėl šis impulsas visuose slaptuose mokymuose yra visų transformacijų pradžia tiek į Žmogaus pusę, jeigu jis nukreipiamas vertikaliai, tiek ir į gyvulinių (ne žmogaus, arba ankstesnės už žmogų stadijos) energijų pusę, jeigu jis nukreipiamas horizontaliai.

Sekso sfera – tai metodas įveikti žmogaus ribotumą, išeiti už Fizinio (regimo) plano ribų, susijungti su sakralinių kosminių (neregimų) jėgų stichija.

* Žmogaus fizinio kūno vidaus sekrecijos, arba endokrininės, liaukos atitinka žmogaus energetinių, arba neregimų fizinėmis akimis auros kūnų, 7-is centrus. Vakarų civilizacijos žmogaus auros kūnai ir energetiniai centrai, kaip ir endokrininė sistema, atitinka jo fizinio kūno gyvenimo būdą ir uždavinius.

ŠIUOLAIKINĖS SANTUOKOS SĄLYGOS*

Neseniai mūsų šalyje paskelbti statistiniai duomenys byloja, kad 25 % anglų šeimų gyvena atskirai; 50 % šeimų gyvena kartu, bet nėra laimingos, ir tik 25 % – laimingos. Vadinas, tik ketvirtadalis santuokų pasiekia tuos tikslus, dėl kurių buvo sudarytos, o santuokos ryšiais su partneriu susijungiančiam žmogui būti laimingam yra tik viena galimybė iš keturių.

Tie, kurie kartais pasidairo po savo draugų ar kaimynų santuokinį gyvenimą, negalėtų sakyti, kad tai labai pesimistinis vaizdas. Priešingai, greičiau jau būtų galima paklausti: nejaugi porų, kurių meilė atlaikė santuokos ryšių išbandymus, net dvidešimt penki procentai?

Tose šalyse, kuriose santuoką nutraukti galima be didelio vargo, laimingų porų kiekis sudaro 50 %. Persasi išvada, kad dvasinės kančios ir bejėgiškumo liūdesys nėra santuoką lydintis būtinas faktorius, bet atsiranda dėl netinkamo partnerio pasirinkimo. Du vienas kitam teikę kančias ir pasimokę iš savo karčios patirties žmonės ateityje dar gali būti laimingi, sutikę tinkamus partnerius, jeigu nesėkmingą ryšį įmanoma nutraukti.

* Autorė rašo apie XX a. pirmos pusės santuokos sąlygas.

Vis daugiau leidžiama knygų, populiariai aiškinančių seksualinio gyvenimo psichologiją. Šios knygos daliai žmonijos padeda sumažinti nemokšiško sukeltas kančias. Tačiau ir jos neišsprendžia visos problemos, nes nepaaiškina, kodėl du išsilavinę, sveiki žmonės staiga suvokia, kad patyrė nesėkmę, siekdami suprasti aukštuosius meilės aspektus, ir praranda tą geriausią, ką jiems siunčia gyvenimas; kodėl du, iš kurių kiekvieną atskirai labai vertina jo pažįstamų ratas, gali be jokio pikto žodžio ar egoistinio poelgio taip ardančiai veikti vienas kitą, kad bendras gyvenimas abiem teikia vien kančias.

Žmonijos intuicija paremta patirtis byloja, kad santuoka gyvenime gali būti didžiausio gėrio šaltinis, nors patvirtinančių faktų pasitaiko retai. Jeigu tai visgi įvyksta, tada įgyjama laimė tokia neišmatuojamai didelė, o jos įkvepianti įtaka aplinkiniams tokia milžiniška, kad lyginant su jos pilnatve ir tobulumu visiškai nereikšmingi tampa visi santuokos vargai ir nesklandumai.

Kokią liniją turėtume pasirinkti šeimos institucijos atžvilgiu civilizuotoje visuomenėje? Ar žavėsimės senovės graikais, kurie nereikalavo iš žmonių nieko, išskyrus palikuonių gimdymą, o patys tuo laiku ieškojo balzamo širdžiai ir protui laisvų netekėjusių moterų kompanijoje, kitaip sakant, pas heteras*? Ar verta mums atlaisvinti santuokinius ryšius, visiškai supaprastinant ištukos procedūrą, kaip priimta JAV? O gal paliksime viską kaip yra, atsiduodami vieninteliam ir galutiniam pasirinkimui?

Kiekviena iš šių krypčių turi trūkumų. Senovės graikų visuomenėje išsilavinusios, savarankiškos heteros retai gimdė vaikus. Iš kitos pusės, garbingos, ištekėjusios, daug vaikų

* Hetera (gr. *hetaira* – draugė, meiluzė): 1. sen Graikijoje – išsilavinusi, netekėjusi, nepriklausomai gyvenanti moteris; 2. viešo salono šeimininkė; 3. laisvo elgesio moteris.

pagimdžiusios matronos, būdamos neišsilavinusios, negalėjo jų deramai išugdyti.

Mūsų laikais visi sutinka su požiūriu, kad asmenybės formavimui labai svarbus ankstyvasis vaikystės periodas ir kad neišsilavinusi bei neturinti patirties moteris yra nepajėgi aprūpinti savo ribotumo ir suteikti vaikui to, ko pati neturi.

Iš pirmo žvilgsnio gali atrodyti, kad supaprastintas skyrybų metodas išspręstą problemą, bet kol jis atlaikys bent šimto metų bandomąjį laikotarpį, apie jį spręsti galima tik teoriškai.

Supaprastintų skyrybų metodas atsigręžia dvejopomis pasekmėmis:

- Tie, kurie tenkina visus savo kaprizus, numoja į dorovę ir vis dažniau vengia atsakomybės, į nieką nežiūri rimtai. Lengvai suyrantys ryšiai nesukuria gyvenimo ir meilės gelmių, čia kurstomas vien tik jausmingumas.

- Išsiskyrusių tėvų vaikai nepatiria šeimyninio gyvenimo teikiamo sisteminio auklėjimo ir drausmės. Patėvis ar pamotė, kad ir kokie sąžiningi būtų, negali pakeisti tų, kuriems vaikai – jų kūnas ir kraujas. Visi, kurie gilinosi į nepilnų šeimų auklėjimo problemas, žino, kad niekuo neįmanoma pakeisti motinos įtakos vaikystėje ar tėvo įtakos paauglystėje, o vieną kurį iš tėvų praradęs vaikas žengia į gyvenimą su nuoskaudos jausmu. Apibrėždami palankiausias santuokos sąlygas, turime pagalvoti ir apie teises tų, kurių gerovei bei laimei egzistuoja santuokos institucija – apie vaikus.

Pagaliau jeigu kalbėtume apie Britanijos sistemą, tai statistika pripažįsta jos bejėgiškumą. Anglosaksiškas santuokos standartas yra pats aukščiausias ir sunkiausiai pasiekiamas. Ką mums reikėtų daryti? Sumažinti standarto reikalavimus ar bandyti priimti įstatymus, skatinančius šeimų laimę, ir taip normalizuoti gyvenimo sąlygas? Šios rasės amerikietiškoji šaka

pasuko pirmuoju keliu, bet senoji šaka beviltiškai kabinasi už savo idealų.

Turėdami vilties, kad žinios gali suminkštinti santuokos situaciją, kol nusivylimas ir kančios dar nepareikalavo kraštutinių priemonių, mes siūlome skaitytojui šiuos puslapius. Juose sudėta vienos iš Vakarų ezoterinių mokyklų* patirtis.

Skaitytojo prašome pakantumo neįprastų nežinomos filosofijos terminų atžvilgiu ir siūlome atvirai priimti viską, kas gali nušviesti jo paties gyvenimo problemas.

* XIX a. antroje pusėje Anglijoje išsilavinę, kūrybingi žmonės susibūrė kartu, kad sukurtų unikalią magijos mokymų ir iniciacijų ritualų sistemą – Auksinės Aušros ordiną, kuriam ilgai priklausė ir Dion Fortune. Auksinės Aušros veikla turėjo įtakos daugeliui žmonių bei ištisoms mokykloms, kurios perėmė iš šios sistemos daug elementų. Auksinės Aušros sukurti mokymai ir ritualai tapo daugelio ezoterinių organizacijų standartu. Taip yra dėl to, kad šie mokymai yra universalūs, veiksmingi bei efektyvūs; jie sukoncentruoti į tai, kas yra svarbiausia kiekvienos ezoterinės mokyklos veikloje – į dvasinį augimą.